



Marianne Center

Wat is het Marianne Center? Het Marianne Center is in 2010 opgericht om het leven van jongeren met een verstandelijke beperking in Nairobi (Kenia) te verbeteren. We willen hen (en hun familie en omgeving) perspectief bieden op een betere toekomst en laten zien wat hun mogelijkheden zijn.

Op het Marianne Center kunnen deze mensen hun vaardigheden verder ontwikkelen en laten zien dat ze meer kunnen dan veel denken.

De studenten op het Marianne Center leren niet alleen om zichzelf netjes te verzorgen, maar ook allerlei andere vaardigheden: tuinieren, sieraden maken, haarverzorging, computeren, kleding naaien, kleden knopen, tassen maken, kippen verzorgen.

Ook leren ze zo mogelijk lezen en schrijven. Na hun afstuderen helpen we ze om werk te vinden in hun eigen omgeving, zodat ze positief bij kunnen dragen aan hun familie en omgeving.

Naast het werken met de studenten wil het Marianne Center ook door wandelingen in de buurt, workshops en open dagen vooroordelen over gehandicapten bestrijden en laten zien dat zij er gewoon bij mogen horen en van betekenis zijn.

U kunt meer foto's en updates vinden op onze Facebook pagina facebook.com/mariannecenterkenya.



**Stichting Bright
Future Babies**



**Stichting
VeloVel**



**Mpilo
Foundation**



**Stichting
Bokiki**



**Stichting
Bobokan**



**Marianne
Center**



Stichting Bright Future Babies

De doelstelling van Stichting Bright Future Babies' Home luidt als volgt: Het leveren van een bijdrage aan de verbetering van de leefomstandigheden en het toekomstperspectief van Oegandese weeskinderen, in het bijzonder van de kinderen uit het weeshuis Bright Future Babies' Home te Mbarara (Oeganda).

Stichting VeloVelo

Het uitgangspunt van Stichting VeloVelo is het stimuleren en begeleiden naar zelfstandigheid en onafhankelijkheid van mensen in ontwikkelingslanden, zonder onderscheid te maken in geslacht, leeftijd en / of afkomst of geloofsovertuiging. Stichting VeloVelo richt zich op individuen met een hulpvraag die niet de mogelijkheid hebben om een onafhankelijk en zelfstandig bestaan op te bouwen. Stichting VeloVelo wil dit verwezenlijken door een bijdrage te leveren aan het zelfstandig functioneren van mensen binnen de leefgemeenschap.



Mpilo Foundation

Oprichter Albert Nijland en zijn vrouw Ellen hebben van 1984 tot 1987 in Zimbabwe gewoond en gewerkt. Albert was daar tropenarts in het Mpilo ziekenhuis in Bulawayo, de grootste stad in het district Matabeleland. De verbondenheid met Zimbabwe is altijd gebleven.

Mpilo Foundation werkt vanuit betrokkenheid en persoonlijk contact. In de afgelopen jaren zijn contacten ontstaan met de bevolking en dorps- en schoolhoofden van diverse dorpen en scholen, dat door jaarlijkse bezoeken wordt onderhouden en uitgebreid.

Deze bezoeken en contacten zorgen ervoor dat we een goed beeld krijgen van de situatie. Onmisbaar is ook de samenwerking met de vaste contactpersonen in Zimbabwe. Voor het inventariseren en voorbereiden van projecten zijn zij van grote waarde.

Naast persoonlijk contact vindt Mpilo Foundation het belangrijk dat projecten duurzaam en waardevol zijn. Dat betekent dat vooraf een inschatting wordt gemaakt van het effect dat een waterput of zonne-installatie zal hebben op de gemeenschap. Het is belangrijk dat dorpelingen na afronding van het project verantwoordelijk worden voor de faciliteiten. Daarom wordt aan de dorpelingen gevraagd een kleine bijdrage te leveren en wordt er een watercommissie aangesteld om te zorgen voor zorg en onderhoud. Inmiddels zijn al meer dan 50.000 mensen geholpen door stroom- of watervoorzieningen. Mpilo Foundation blijft zich inzetten voor de bevolking van Zimbabwe.

Stichting Bokiki

Mariska Bosman werkt sinds 2003 in Oeganda. Zij heeft de stichting Bokiki opgericht met als doelstelling voor ouderen op te komen. Dit is eigenlijk niet zo gangbaar in Oeganda, de meeste projecten zijn gericht op kinderen. Waarom ouderen? De ouderen zijn verantwoordelijk voor de kleinkinderen, omdat de ouders gestorven zijn aan aids.



Een community voor de ouderen, omzien naar elkaar. Met Kerst wordt er geld ingezameld voor de ouderen, zodat er dan wat extra's is. De ouderen wonen in hun eigen huis. Elke woensdag komen ze bij elkaar om te kijken wat nodig is. Momenteel wonen er 45 bejaarden. Sommigen werken nog op het land. Dit project ligt tegen de Keniaanse grens.

Leeftijd van de ouderen: Eind 50 is de leeftijd tot zelfs 100 jaar.

Hoe kijkt men daar naar de opvoeding van de kinderen? Het hele dorp kijkt mee. 5 tot 6 kinderen is normaal... veel kinderen is de oudedagsvoorziening. Kinderen zorgen dan voor de ouders. Op de vraag of er een pensioen kan worden opgebouwd is het antwoord: Dat kan wel maar je moet maar afwachten of het pensioen inderdaad wordt uitgekeerd als je de pensioengerechtigde leeftijd hebt bereikt.

Doelstelling van de stichting Bokiki: in ieder geval 3 projecten in Oeganda waar Mariska zich op wil focussen. Waarvan nu nog maar 1 project in werking. Het wordt voor haar een lange termijn planning. Ze wil absoluut niet te hard van stapel lopen.



Stichting Bobokan

Stichting Bobokan wil kinderen en jongeren in arme wijken van Bobo-Dioulasso (Burkina Faso) laten leren en werken. Sociale, culturele en educatieve aspecten zijn ook onderdeel van het werk.

Er is gebouwd en verbouwd rondom de eerste lokalen van de school om meer klaslokalen te realiseren. In totaal zijn er nu 5 leraren en 1 lerares werkzaam op de school hetgeen betekent dat er 6 volle klassen zijn met in totaal meer dan 300 leerlingen.

Het is de bedoeling dat de leraren - zoveel als mogelijk - worden betaald door de opbrengst van de taxi-bus die we gekocht hebben en de productie en verkoop van stukken zeep.

Waarom is onze school voor de kinderen in Bobo Dioulasso zo belangrijk?

Scholen van de Staat zijn veel duurder. Veel kinderen hebben geen ouders meer. Tijdens de oorlog in Ivoorkust zijn veel ouders omgekomen. Deze kinderen hebben weinig kansen zonder onze school en zouden op straat komen te leven. Onderwijs is - en zeker voor deze kansarme jongeren - dus heel belangrijk.